

Теоретичні положення:

Рівень антропогенного навантаження на ґрунтовий покрив агроландшафтів визначається такими показниками як рівень розораності території, рівень розораності сільськогосподарських угідь та коефіцієнт антропогенного навантаження.

На разі в Україні має місце вкрай висока розораність території - понад 55%, а площа орних земель займає 80% від сільськогосподарських угідь. Такого становища немає в жодній розвиненій країні. При цьому, розораність степової зони перевищує 60%, а в таких областях як Кіровоградська і Запорізька вона відповідно складає 74 і 73%. За умов такої розораності загальної території і сільськогосподарських угідь значного поширення набули деградаційні процеси, які негативно впливають на якість земель.

До того ж природні кормові угіддя потенційно можуть дати значно більший вихід кормових одиниць у порівнянні зі схилливими орними еродованими землями, що забезпечує різке поліпшення екологічного стану довкілля і зменшення майже до нуля собівартості і покращення поживної якості кормів. Необхідно також значно збільшити площу лісів, щоб Україна змогла самостійно задовольнити свої потреби у деревині без її імпорту.

Тому серед системи заходів щодо припинення руйнування ландшафтної сфери, глобального опустелювання, підвищення якості земель питання оптимізації співвідношення земельних угідь в агроландшафтах є першочерговим.